

АНА АХМАТОВА КЪМ МУЗАТА

Превод от руски: Иван Николов, 1974

chitanka.info

*Вгледа се в мене — случайно ли? Не —
с поглед и ясен, и ярък.
Пръстена златен от пръста ми сне —
пролетен първи подарък.*

*Музо! Щастливи са всички край мен,
чакат ги радости нови...
Нека да легна под камък студен,
само не искам окови.*

*На маргаритката нежния цвят
късам и тръпно гадая.
Мъка любовна на божия свят
всеки веднъж ще познае.*

*Свещ до зори ми светука едвам,
мойто сърце не тъгува,
ала не искам, не искам да знам
кой със коя се целува.*

*Сутрин в стъклата да беше поне
взорът ми ясен и ярък...
Тихо отвърщам: „Тя ми отне
божи подарък.“*

1911

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.